

Visitas Hillevåg 2. okt 2022

17.s i treenig

Mk 5,35-43

Høsttakkefest, så fint det er pynta!

«Jag vill tacka Livet som gett mig så mycket!» synger Arja Saijonmaa (77 år). Det er noe med overgangen mellom sommer og høst som gjør at melodien spilles av inni hodet. Vi har utrolig mye å takke for i denne vanskelige verden!

Så verdifullt er det livet vi takker for, at Jesus vekket en 12 år gammel jente opp av døden. Må vi tro på det? Det snakket vi om på tirsdagstreffet. Må du tro på underet? Bare hvis du ser at troen ikke er en prestasjon. Når evangelisten forteller, er det for at du skal se at Jesus rekker deg ei hånd og sier: Jeg er her med det livet som overvinner døden. Jeg gir deg denne dagen, søndag 2. oktober, i gave. Gudsrikets glede og kraft er ikke bare etterpå, men midt i alt. «Gud styrke deg med sin nåde til det evige liv» sier Ellen prest til dåpsbarnet. Evig liv er både et mål utenfor tida, det vi alltid er underveis mot og strekker oss mot, men evig liv er samtidig en kvalitet ved livet her og nå. Evig liv, liv som overvinner død, oppstandelse fra de døde. Hva skal vi tro?

Frykten for å miste noen vi er glade i, og sorgen, er felles for alle mennesker. Jesus ble opprørt da venner og barn døde. Ei datter er død, gråten høres, sorgen er omgitt av ritualer og gråtekoner. Der bryter Jesus inn og sier: «Lille jente, jeg sier deg, stå opp!»

Denne søndagen kalles også høstens påskedag, og vi skal synge «Deg være ære» etter prekenen. «Av jord er du kommet, til jord skal du bli», så langt følger fornuften med. Men hva med det ville håpet: «av jorden skal du igjen oppstå»? Med trosbekjennelsens ord sier vi: «Jeg tror på legemets oppstandelse». Kan vi finne noen bevis å holde oss til?

De fire evangeliene i NT gjenspeiler at de første kristne prøver å fatte det ufattelige, gripe det ubegripelig: Ryktet sier at Jesus lever! Det fortelles om folk som fikk møte ham etter at han var stått opp fra de døde. Slike fortellinger kaller vi kristofanier, situasjoner, episoder, der folk får se Jesus. Var disse kristofaniene forbeholdt de første ukene etter påske? Paulus kom til tro på Jesus etter en kristofani-opplevelse, leeenge etter påskens begivenheter. Han hørte Jesus snakke til ham med navns nevnelser. Samtidig som mistet han synet for så å få det tilbake da han ble bedt for. Paulus ble radikalt omvendt. Fra å forfølge og fengsle de kristne, ble han sjøl en som delte Jesustroen med andre.

Det finnes fortsatt folk som sier de har sett Jesus med egne øyne. Nærmest oss i tid og geografi er kanskje den danske journalisten Charlotte Rørth. Hun forteller at hun har sett Jesus med egne øyne.

Det er vanskelig å få tro av andres opplevelser. For meg er det en historisk hendelse som gir det sikreste ytre holdepunkt for troen på at Jesus lever, og det har med kalender å gjøre. I de fleste land i verden er søndag fortsatt den første dag i uken, sabbaten/lørdagen er den sjuende dagen. Jesus var jøde. Disiplene var jøder. I jødisk tro er Sabbatsbudet veldig sentralt. Sabbaten, eller lørdagen, er hviledag og helligdag. Helligdagsbudet er på mange måter ryggraden i et ekte jødisk liv. Gud hvilte jo på den sjuende dag, etter skapelsen.

Hvorfor er vi da her på en søndag og ikke (som adventistene på Kristianslyst) på en lørdag? De Jesus-troende jødene begynte å samles og feire den første dag i uka. Dette skiftet betyr at noe veldig avgjørende må ha skjedd. «Tidlig om morgenen, den første dag i uken, mens det ennå var mørkt...» Sånn begynner påskeevangeliet. Og her er vi, en sein søndagsmorgen med høst i lufta. For meg vitner søndagsgudstjenesten om oppstandelsen. Noen kan mene at det er spinkelt som bevis, men det holder for meg.

Lammet som ofres for verdens skyld preger dette kirkerommet. Jesus er dette offeret, og samtidig noe mer. Se på prosesjonskorset. Den typen kors, der Kristus står oppreist med utstrakte armer er et uttrykk for det kristne håpet. Jesus seirer over døden og alt vondt når han selv dør. På korset er Jesus seierherren. Han deler seieren med oss. Det er derfor vi har gudstjenester. Seieren er vår!

I spørreundersøkelser sier omtrent halvparten av de som blir spurt at de ikke tror på Gud. Måten spørsmålet stilles har mye å si for svaret en får. Jeg liker å svare med et motspørsmål. Om jeg tror på Gud? Hvilken Gud mener du? Dette snakket vi om i konfirmanttimen denne uka. Tro og vitenskap er ikke motsetninger som vi må velge mellom. Det er to måter å forholde seg til virkeligheten på.

«Jag vill tacka Livet som gett mig så mycket. Det har gett mig skrattet, det har gett mig smärtan, så att jag kan skilja lyckan ifrån sorgen.» I synagogeforstanderens hus var det stor sorg da Jesus kom fram. Men livet er så verdifullt at Jesus vekket den døde jenta og ga henne tilbake til far og mor. Det kan aldri bli et krav at vi **MÅ** tro på underet. Men underet kan bli et vindu som åpner seg mot det evige liv, her og nå. La ikke noe stå i vegen for et møte med Gud. Du kan få et sant møte med den levende Jesus i dag. Takk Gud som ennå holder oss på plass i livet og i de hverdagene der andre trenger oss. Her kan vi være Kristi kropp og vitne om oppstandelsen.

Og når vår time kommer, sier Jesus: Frykt ikke, bare tro! Jeg har vært her før, jeg kan følge deg.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var, er og blir, en sann Gud fra evighet til evighet.